MENILAI DAYA TAHAN INSTITUSI KEWANGAN

Ujian tekanan merupakan bahagian penting dalam rangka kerja pengawasan kestabilan kewangan BNM. Setiap tahun, BNM menjalankan ujian tekanan kesolvenan makro berbilang tahun menggunakan pendekatan dari atas ke bawah (*top-down*). Ujian ini bertujuan untuk menilai potensi kesan situasi makroekonomi buruk yang berlarutan terhadap setiap bank dan syarikat insurans serta sistem kewangan yang lebih meluas. Dalam ujian tekanan kesolvenan makro ini, dua senario buruk digunakan untuk membuat simulasi impak laluan penguncupan ekonomi atau kelembapan ekonomi yang berbeza terhadap daya tahan institusi kewangan selama tiga tahun dari tahun 2025 sehingga akhir tahun 2027. Senario ini tidak menggambarkan unjuran ekonomi sebenar oleh BNM tetapi dibangunkan untuk menilai daya tahan institusi kewangan untuk menghadapi kejutan yang ekstrem.

Senario buruk pertama (SB1) direka untuk menguji daya tahan institusi kewangan terhadap kejutan yang mendadak tetapi bersifat sementara dalam persekitaran operasi. SB1 mengandaikan kemelesetan ekonomi dalam negeri pada skala yang besar pada tahun 2025. Keadaan ini diikuti oleh pemulihan ekonomi yang mendadak pada tahun 2026, iaitu pertumbuhan KDNK mengalami pemulihan berbentuk V yang kukuh dan menjadi normal selepas itu. Senario buruk kedua (SB2) menguji daya tahan institusi kewangan terhadap penguncupan ekonomi yang kurang teruk namun lebih berpanjangan. SB2 mengandaikan persekitaran kemelesetan yang berterusan hingga tahun 2026 dengan pemulihan ekonomi berbentuk L yang lembap. Bagi kedua-dua senario, kejutan pertumbuhan KDNK disesuaikan kepada tahap yang serupa seperti yang diperhatikan semasa Krisis Kewangan Asia dan tempoh pandemik COVID-19. Andaian utama yang terpilih dan parameter kejutan yang digunakan dalam SB1 dan SB2 adalah seperti yang digariskan dalam Jadual 2.1.

Kejutan makroekonomi dan kewangan ini secara umumnya serupa dengan yang digunakan dalam ujian sebelumnya pada tahun 2024,[20] dengan beberapa parameter yang disemak untuk mencerminkan keadaan makroekonomi semasa. Tahap keseriusan parameter SB1 dan SB2 mencerminkan peningkatan penghindaran risiko global susulan kemungkinan perang tarif dan perang dagang menjadi bertambah buruk, ditambah pula dengan ketegangan geopolitik yang semakin meruncing. Hal ini lantas mengakibatkan aliran keluar portfolio yang lebih tinggi daripada ekonomi sedang pesat membangun. Pasaran kewangan diandaikan lebih tidak menentu, dengan kadar hasil bon domestik meningkat secara ketara. Trend kenaikan ini lebih berpanjangan

Jadual 2.1: Ujian Tekanan Makro – Andaian Utama dan Parameter Kejutan Diamalkan di Bawah Senario Buruk yang Diandaikan

Andaian Utama	SB1	SB2
Pertumbuhan KDNK tahunan	Sehingga -6.0%	Sehingga -3.5%
Kadar pengangguran tahunan	Sehingga 5.4%	Sehingga 6.0%
Kejutan risiko pasaran - Peningkatan hasil bon MGS 10 tahun - Peningkatan hasil bon korporat AAA 10 tahun - Penurunan FBM KLCI	 Sehingga 300 mata asas Sehingga 420 mata asas Sehingga 30%	 Sehingga 270 mata asas Sehingga 370 mata asas Sehingga 30%
Kenaikan OPR[1]	Sehingga 100 mata asas	Sehingga 100 mata asas
Penurunan nilai MYR berbanding USD	Sehingga 30%	Sehingga 20%
Inflasi keseluruhan suku tahunan[2]	Sehingga 9.3%	Sehingga 7.3%

Nota: [1] Andaian kenaikan OPR, dalam keadaan tertentu, mungkin tidak selaras dengan senario makroekonomi tetapi diandaikan untuk mengambil kira potensi risiko penurunan.
[2] Andaian untuk inflasi keseluruhan suku tahunan mencerminkan kesan tekanan kejutan global seperti ketegangan perdagangan dan konflik geopolitik yang memberikan tekanan kepada harga tenaga dan ringgit.

Sumber: Bank Negara Malaysia

[20] Rujuk bahagian "Menilai Daya Tahan Institusi Kewangan" dalam Tinjauan Kestabilan Kewangan BNM bagi Separuh Kedua Tahun 2023 untuk mendapatkan maklumat lanjut.

dalam SB2, disebabkan oleh keadaan kewangan global yang berlarutan ketat. Prestasi FBM KLCI merosot dan seterusnya pulih secara mendadak dalam SB1, manakala pemulihan diandaikan lebih lembap dalam SB2. Ringgit menunjukkan trend semakin lemah melepasi paras terendah yang pernah dicatatkan berbanding dolar AS berikutan ketidakpastian yang lebih besar dalam persekitaran kewangan global, dengan pelarasan yang lebih ketara pada tahun 2025 dalam SB1.

Pelaksanaan ujian tekanan menekankan aspek konservatif berbanding dengan aspek koheren makro yang ketat dalam andaian input. Hal ini membolehkan ujian tekanan mengambil kira potensi risiko tambahan bagi memastikan sistem kewangan Malaysia masih berdaya tahan untuk menghadapi gabungan pelbagai risiko yang tidak mungkin berlaku sekalipun. Misalnya, OPR diandaikan meningkat walaupun dalam persekitaran kemelesetan yang didorong oleh kejutan inflasi penawaran. Kenaikan kadar dasar diandaikan memberikan kesan terhadap keupayaan membayar balik hutang oleh peminjam dan perbelanjaan faedah bank, tetapi tidak meningkatkan pendapatan faedah bank. Sementara itu, bank-bank yang menghadapi kelemahan kewangan yang berpanjangan semasa tempoh tekanan juga dikenakan kejutan mudah tunai tambahan dalam bentuk aliran keluar deposit yang buruk untuk menyerupai keyakinan pendeposit yang terjejas. Peminjam bukan PKS yang gagal dalam simulasi diandaikan akan mencetuskan kemungkiran silang dalam keseluruhan kumpulan perniagaan, meskipun anak syarikat lain berdaya maju dari segi kewangan. Andaian serupa mengenai kemungkiran silang juga digunakan pada isi rumah yang mungkir dalam membayar balik pinjaman. Ujian tekanan ini juga mengandaikan bahawa tiada pemulihan atau pembalikan dalam tahap pinjaman walaupun kemudiannya terdapat peningkatan dalam keupayaan membayar balik hutang bagi peminjam yang mungkir dalam tempoh tekanan. Selain itu, diandaikan juga tiada intervensi dasar atau langkah-langkah sokongan yang diberikan kepada peminjam atau institusi kewangan yang mengalami kesukaran.

Sistem kewangan kekal berdaya tahan meskipun dikenakan simulasi kejutan yang teruk.

Di bawah persekitaran makroekonomi yang teruk yang diandaikan dalam kedua-dua senario ini, sistem perbankan Malaysia dijangka kekal berdaya tahan.

Kerugian kredit dijangka menjadi punca sebahagian besar kerugian yang diunjurkan. Secara keseluruhan, kerugian kredit kumulatif sepanjang tempoh 3 tahun dianggarkan sebanyak RM77 bilion dan RM90.8 bilion masing-masing di bawah SB1 dan SB2 (atau bersamaan dengan 58% dan 63% daripada jumlah kerugian masing-masing). Khususnya, bank-bank dijangka menghadapi kemungkiran yang lebih tinggi selepas kejutan, yang berpunca daripada peminjam isi rumah yang berhadapan dengan kejutan inflasi yang lebih tinggi. Sementara itu, beberapa peminjam korporat besar diunjurkan mungkir disebabkan oleh kedudukan kewangan mereka yang sememangnya lemah, manakala kelemahan ekonomi yang berpanjangan akan terus memberikan kesan terhadap PKS (Rajah 2.26). Kerugian daripada risiko kadar faedah dalam akaun perbankan, didorong oleh kadar hasil bon yang lebih tinggi, menjadi sumber anggaran kerugian yang kedua terbesar. Kerugian penilaian semula sekuriti bank yang dipegang pada nilai saksama melalui pendapatan komprehensif lain (*fair value through other comprehensive income,* FVOCI) dijangka menghakis penampan modal bank-bank masing-masing sebanyak RM52.3 bilion dan RM50.3 bilion dalam SB1 dan SB2 (SB1: 39%; SB2: 35% daripada jumlah kerugian). Sebaliknya, kerugian akaun dagangan yang didorong terutamanya oleh bon, ekuiti dan pergerakan FX adalah tidak ketara dalam kedua-dua senario (SB1: 3.2%; SB2: 2.3% daripada jumlah kerugian) (Rajah 2.27). Kerugian daripada operasi luar negeri kumpulan perbankan domestik (*domestic banking groups,* DBG) juga dijangka tidak menimbulkan risiko yang ketara terhadap daya tahan keseluruhan, iaitu hanya mencakupi 11% daripada kerugian kredit kumulatif dan berpunca terutamanya daripada kemungkiran syarikat korporat besar.

Menjelang akhir tempoh tekanan pada tahun 2027, pinjaman terjejas keseluruhan diunjurkan akan meningkat kepada 8% dan 9% daripada jumlah pinjaman sistem perbankan masing-masing di bawah SB1 dan SB2, didorong terutamanya oleh peminjam isi rumah (Rajah 2.28). Peminjam isi rumah yang berisiko mungkir terus terdiri sebahagian besarnya daripada golongan yang berpendapatan kurang daripada RM5,000 sebulan (62%) berikutan penampan kewangan yang secara relatif lebih rendah berbanding segmen pendapatan lain (Rajah 2.29). Walau bagaimanapun, segmen peminjam ini mencakupi bahagian yang lebih kecil (36%) daripada pinjaman terjejas baharu mengikut nilai kerana saiz dedahan yang lebih kecil. Sebagai perbandingan, peminjam yang berpendapatan antara RM5,000 hingga RM10,000 sebulan membentuk bahagian yang lebih besar (45%) daripada pinjaman terjejas baharu mengikut nilai. Ujian tekanan ini juga menunjukkan bahawa

Rajah 2.26: Ujian Tekanan Makro: Sistem Perbankan – Pendorong Kerugian Kredit Kumulatif di Bawah Senario Buruk 2

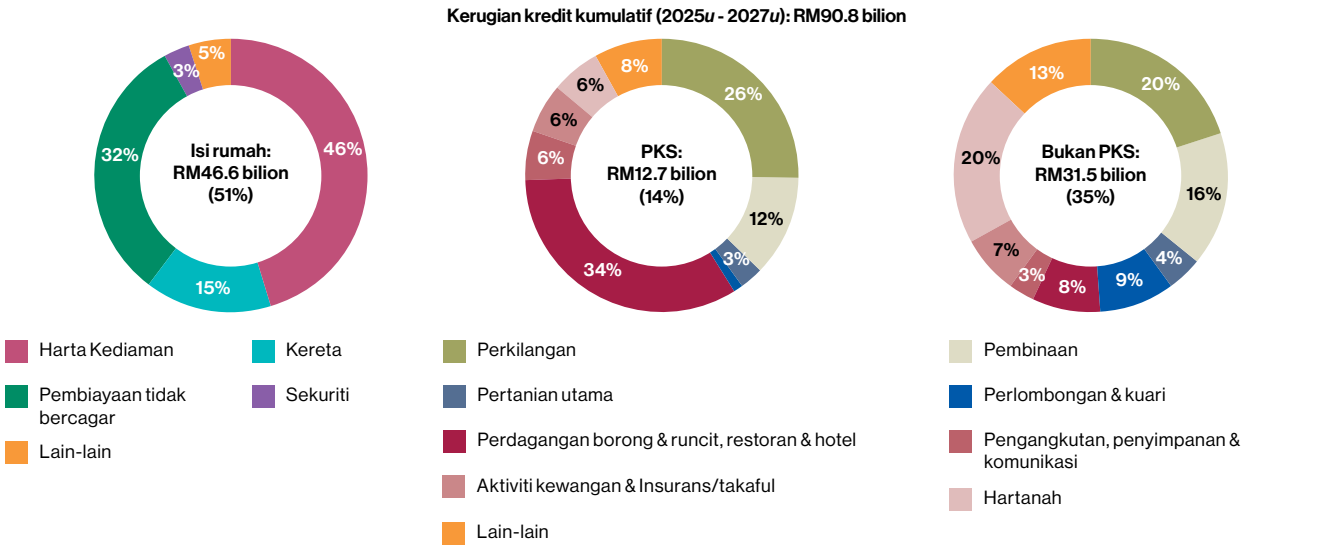

u Unjuran

Note: 1. (...) merujuk % daripada kos kredit kumulatif keseluruhan.
2. Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan.

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 2.27: Ujian Tekanan Makro: Sistem Perbankan – Pendorong Kerugian Utama di Bawah Senario Buruk 2

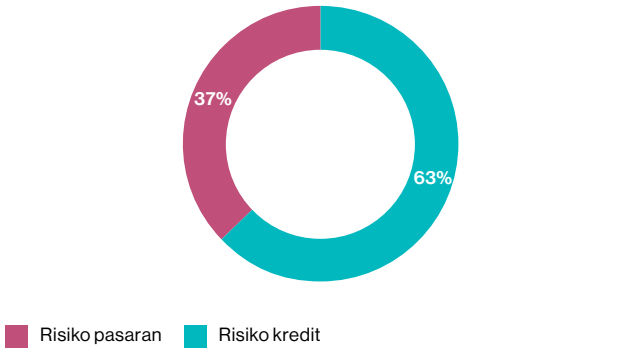

Nota: Risiko pasaran termasuk kerugian penilaian semula daripada pemegangan bon dalam portfolio nilai saksama melalui pendapatan komprehensif lain (*fair value through other comprehensive income*, FVOCI).

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 2.28: Ujian Tekanan Makro: Sistem Perbankan – Nisbah Pinjaman Terjejas di Bawah Senario Buruk 1 dan 2

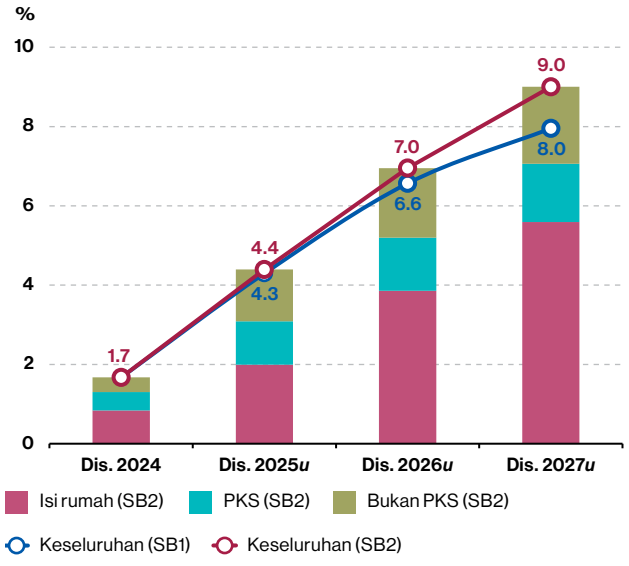

u Unjuran

Nota: Angka-angka pinjaman terjejas termasuk dedahan daripada operasi luar negara DBG terpilih.

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 2.29: Ujian Tekanan Makro: Sektor Isi Rumah – Profil Pinjaman Terjejas di Bawah Senario Buruk 2

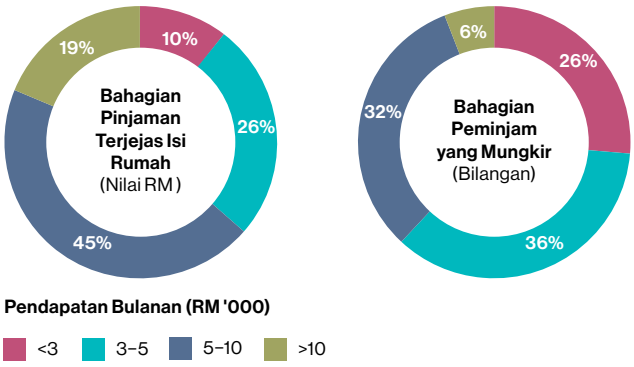

Nota: Angka-angka tidak semestinya terjumlah disebabkan oleh penggenapan.

Sumber: Bank Negara Malaysia

peminjam yang mempunyai tahap keberhutangan yang tinggi[21] kurang berdaya tahan apabila kejutan teruk berlaku, dengan kemungkiran meningkat lebih pantas bagi peminjam yang mempunyai DSR melebihi 60%. Kumpulan ini mencakupi lebih daripada 75% peminjam isi rumah yang mungkir. Bagi perniagaan, bukan PKS membentuk sebahagian besar daripada pinjaman terjejas perniagaan yang meningkat dalam SB2 (64%), sepadan dengan saiz pinjaman terkumpul yang lebih besar dan andaian kegagalan silang yang konservatif.

PKS membentuk baki 36% daripada pinjaman terjejas perniagaan dengan unjuran mungkir yang lebih tinggi terutamanya dalam SB2 (1.5%; SB1: 1% daripada jumlah pinjaman sistem perbankan). Keadaan ini telahpun dijangka memandangkan penampan tunai PKS yang terhad dan lebih kecil di bawah tempoh tekanan yang berpanjangan.

Keuntungan sistem perbankan secara keseluruhan dijangka merosot dengan ketara pada tahun awal tekanan disebabkan terutamanya oleh kos kredit yang lebih tinggi. Walaupun pendapatan faedah bersih juga akan menurun secara mendadak berikutan kos pendanaan yang meningkat, keadaan ini dijangka pulih secara beransur-ansur pada tahun-tahun berikutnya, selanjutnya menyebabkan pemulihan keuntungan dan penampan modal. Kerugian yang dijangkakan daripada operasi luar negeri adalah ketara bagi beberapa DBG besar tetapi kesannya dapat dikurangkan oleh penampan modal yang kukuh yang dimiliki oleh entiti luar negeri masing-masing.

Nisbah modal agregat sistem perbankan kekal melebihi paras minimum pengawalseliaan di bawah kedua-dua senario (Rajah 2.30). Walau bagaimanapun, kesan terhadap setiap bank bergantung pada profil risiko masing-masing. Sebanyak tiga bank,[22] yang mencakupi hanya 2% daripada jumlah aset sistem perbankan, diunjurkan tidak akan mematuhi keperluan modal

Rajah 2.30: Ujian Tekanan Makro: Sistem Perbankan – Nisbah Modal di Bawah Senario Buruk 1 dan 2

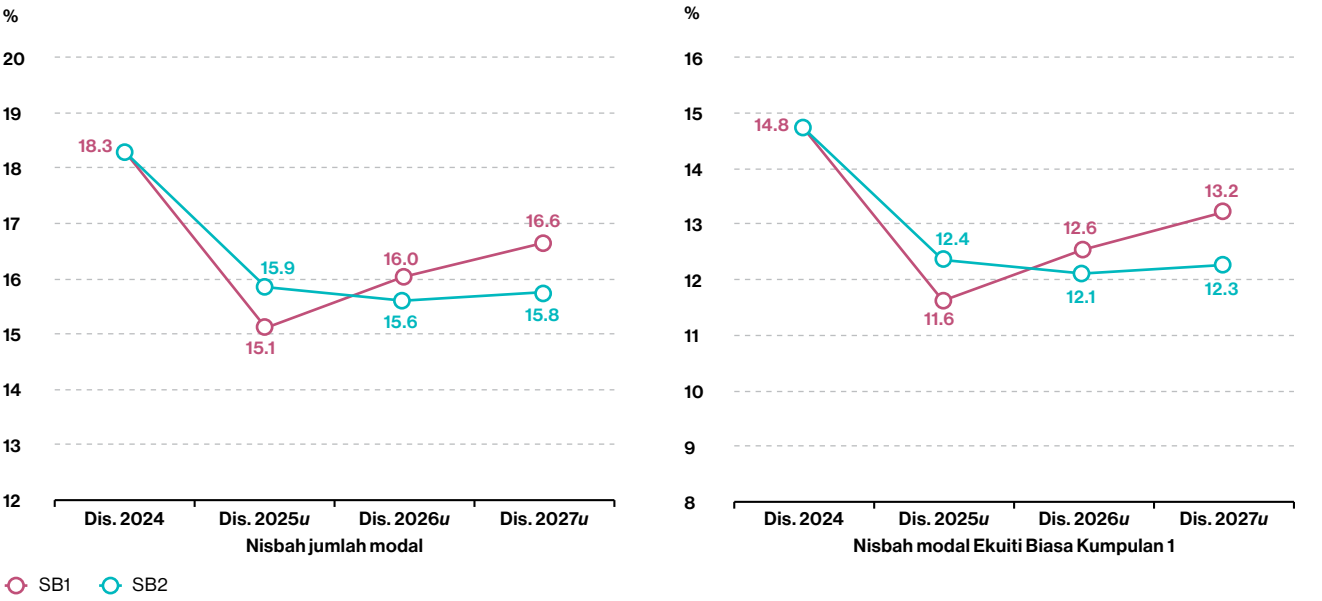

u Unjuran

Sumber: Bank Negara Malaysia

[21] Merujuk peminjam dengan nisbah bayaran balik hutang melebihi 60%.

[22] Merujuk kumpulan perbankan atau bank tunggal jika bukan milik kumpulan perbankan yang lebih besar, mengikut mana-mana yang berkenaan.

minimum pengawalseliaan di bawah kedua-dua senario buruk itu. Bank-bank ini menunjukkan ciri-ciri lazim, iaitu tahap leveraj yang lebih tinggi dan keuntungan yang lebih rendah, ditambah pula dengan bahagian bon FVOCI yang lebih tinggi yang terdedah kepada kerugian penilaian semula (Rajah 2.31). Dalam SB2, tambahan 10 bank mungkin memerlukan modal tambahan untuk mengekalkan sasaran modal dalaman masing-masing. Walau bagaimanapun, 10 bank ini akan mampu terus memenuhi keperluan modal minimum pengawalseliaan.

Rajah 2.31: Ujian Tekanan Makro: Sistem Perbankan – Ciri-ciri Umum Bank-bank Gagal dalam Kedudukan Sebelum Tekanan (2024)

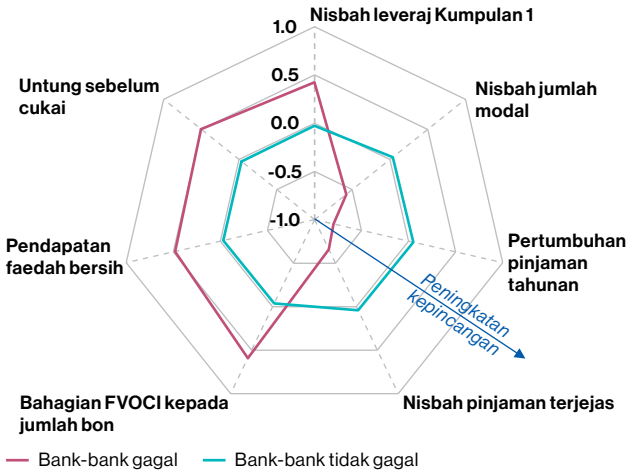

Nota: 1. Bank-bank gagal merujuk bank yang tidak mematuhi keperluan modal pengawalseliaan minimum dalam senario ujian tekanan.
2. Nilai rajah diseragamkan menggunakan skor-z, iaitu nilai yang lebih besar pada paksi tertentu menandakan risiko yang lebih tinggi mengikut ciri tersebut.
3. "Nisbah leveraj Kumpulan 1" merujuk kepada modal Kumpulan 1 dibahagikan dengan jumlah aset.

Sumber: Bank Negara Malaysia

Bank-bank yang menghadapi kelemahan kewangan yang berterusan[23] atau yang nisbah modalnya menyusut kurang daripada paras minimum pengawalseliaan juga diandaikan akan mengalami kejutan mudah tunai tambahan[24] dalam bentuk aliran keluar deposit yang teruk. Di bawah senario ini, sebanyak sembilan bank akan mengalami penyusutan tahap LCR[25] sehingga kurang daripada 100%. Namun begitu, semua bank mengekalkan stok HQLA tidak terikat yang mencukupi untuk memenuhi permintaan aliran tunai yang meningkat. Hal ini mencerminkan kedudukan mudah tunai permulaan yang kukuh bagi bank-bank, dengan LCR sistem perbankan kini berada pada 171% setakat bulan Disember 2024.

Pelaksanaan ujian tekanan kesolvenan berserta dengan ujian tekanan mudah tunai tambahan terus mengesahkan bahawa bank-bank kekal berdaya tahan dalam menghadapi kejutan makroekonomi, kewangan dan mudah tunai yang teruk. Sistem perbankan dijangka mempunyai keupayaan yang mencukupi untuk mengekalkan pinjaman kepada ekonomi, walaupun semasa tempoh kemerosotan.

Ujian tekanan kesolvenan makro untuk penanggung insurans menyertakan andaian tambahan yang khusus untuk sektor insurans. Andaian ini sebahagian besarnya serupa dengan andaian yang digunakan dalam pelaksanaan ujian tekanan pada tahun 2024.[26] Secara keseluruhan, agregat CAR sektor insurans dinilai kekal melebihi paras minimum pengawalseliaan (Rajah 2.32). Risiko pasaran kekal sebagai punca utama bagi kerugian penanggung insurans hayat dan insurans am disebabkan oleh pemegangan pelaburan bon dan ekuiti yang besar (Rajah 2.33). Peningkatan kadar hasil bon ditambah dengan prestasi pasaran ekuiti yang lemah dalam kedua-dua senario terus menjejaskan prestasi pelaburan syarikat insurans. Penanggung insurans hayat dijangka mengalami kerugian pengunderaitan bersih yang berterusan sepanjang tempoh tekanan dalam SB2 disebabkan oleh kesan daripada pembayaran manfaat yang diandaikan, termasuk bayaran tuntutan perubatan dan penyerahan (*surrenders*). Walau bagaimanapun, penilaian semula liabiliti yang menurun disebabkan oleh peningkatan kadar hasil bon dijangka dapat mengurangkan sebahagian kesan terhadap CAR masing-masing.

[23] Merujuk bank-bank yang mengalami kerugian sekurang-kurangnya dua suku tahun berturut-turut atau sekurang-kurangnya dua tahun kerugian tahunan.

[24] Tekanan aliran keluar yang dikenakan pada deposit setiap bank diandaikan sebanyak sekurang-kurangnya 16% berdasarkan penandaarasan pengalaman bank yang terkesan pada peringkat global baru-baru ini.

[25] LCR yang digunakan dalam ujian tekanan merujuk kedudukan ringgit Malaysia sahaja.

[26] Rujuk Jadual 2.2 dalam bahagian "Menilai Daya Tahan Institusi Kewangan" dalam Tinjauan Kestabilan Kewangan BNM bagi Separuh Kedua Tahun 2023 untuk mendapatkan maklumat lanjut.

Rajah 2.32: Ujian Tekanan Makro: Sektor Insurans – Nisbah Kecukupan Modal (CAR) di Bawah Senario Buruk 1 dan 2

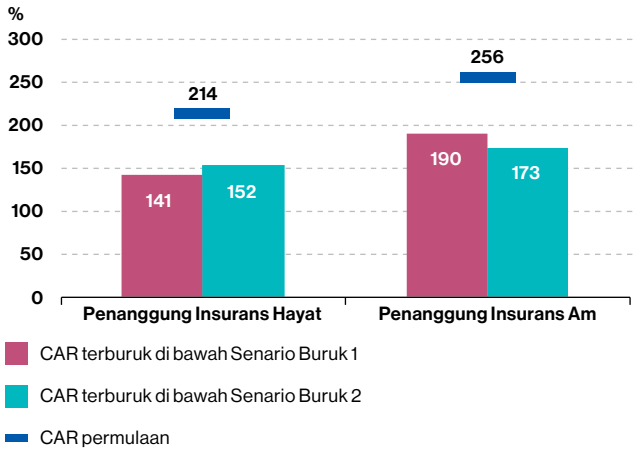

Sumber: Bank Negara Malaysia

Rajah 2.33: Ujian Tekanan Makro: Sektor Insurans – Punca Kerugian di Bawah Senario Buruk 1

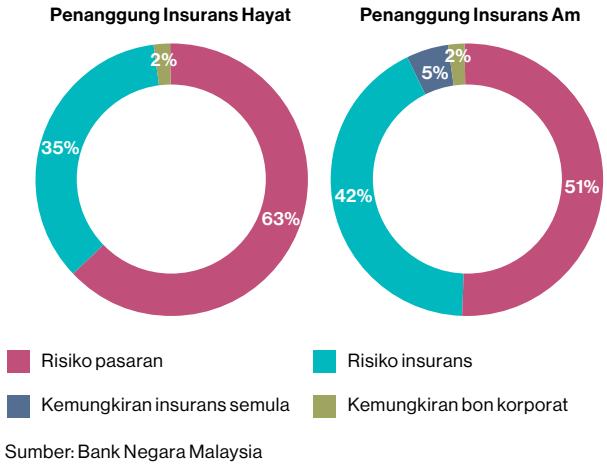

Sumber: Bank Negara Malaysia

Di bawah SB1, dua penanggung insurans hayat yang mencakupi kurang 8% daripada jumlah aset insurans diunjurkan tidak akan mematuhi paras minimum pengawalseliaan iaitu 130% selepas kejutan. Sebanyak 10 penanggung insurans (yang menjadikan sejumlah 12 penanggung insurans yang terlibat) juga akan mengalami kemerosotan hingga mencecah kurang daripada paras modal sasaran individu[27] (*individual target capital level*, ITCL). Dalam pelaksanaan ujian tekanan semasa, penilaian juga dibuat terhadap potensi kesan daripada kekangan yang dihadapi oleh penanggung insurans untuk menetapkan semula premium insurans perubatan yang sedia ada sepanjang tempoh tekanan.[28] Kejutan sedemikian dijangka meningkatkan bilangan penanggung insurans hayat yang dianggarkan mengalami kemerosotan ke paras kurang daripada ITCL masing-masing sepanjang tempoh tekanan, dibandingkan dengan andaian kejutan pada garis dasar. Hal ini merangkumi beberapa penanggung insurans yang lebih besar yang akan mengalami kerugian insurans perubatan melebihi penambahbaikan kedudukan modal mereka berikutan pemulihan ekonomi yang diandaikan dalam SB1. Kekurangan modal untuk memulihkan ITCL bagi semua penanggung insurans hayat yang terjejas dianggarkan berjumlah RM8.8 bilion.[29] Keupayaan untuk menetapkan semula premium akan meningkatkan daya tahan penanggung insurans hayat terhadap tekanan, kerana hasil yang diterima akan membolehkan penanggung insurans hayat untuk terus menampung kos tuntutan perubatan. Oleh itu, pembaharuan jangka panjang untuk membendung inflasi kos perubatan adalah sangat penting untuk memastikan kemampanan perniagaan insurans perubatan.

Bagi penanggung insurans am, premium yang lebih rendah berikutan persaingan harga dalam segmen motor dan kebakaran serta tuntutan yang lebih tinggi disebabkan oleh kos pembaikan motor yang lebih mahal dan peningkatan insiden penipuan akan terus memberikan tekanan kepada CAR masing-masing. Sebanyak empat penanggung insurans am, yang mencakupi kurang 5% daripada jumlah aset insurans, diunjurkan tidak akan mematuhi paras minimum pengawalseliaan selepas kejutan CAR. Ujian tekanan kesolvenan makro insurans juga mengambil kira keupayaan penanggung insurans untuk memenuhi keperluan mudah tunai jangka pendek dalam keadaan tertekan. Ujian ini dilengkapi dengan penilaian mudah tunai terhadap keupayaan penanggung insurans untuk memenuhi obligasi seperti pembayaran manfaat polisi yang lebih tinggi untuk tuntutan perubatan dan penyerahan, serta tuntutan banjir. Penilaian mudah tunai mengesahkan bahawa penanggung insurans mempunyai aset cair yang mencukupi dan dapat memenuhi obligasi ini.

[27] ITCL ialah tahap intervensi penyeliaan yang menjadi titik jangkaan pengaktifan pelan pengurusan modal oleh penanggung insurans untuk memelihara dan memulihkan modal. Tahap intervensi yang pertama ini adalah lebih tinggi daripada tahap minimum pengawalseliaan.

[28] Kejutan tambahan yang dikenakan adalah lebih teruk daripada langkah-langkah interim yang dilaksanakan pada bulan Disember 2024. Rujuk siaran akhbar BNM bertarikh 20 Disember 2024 tentang "Langkah-langkah interim untuk membantu pemegang polisi serta menggalakkan akses berterusan kepada produk insurans/takaful perubatan dan kesihatan yang bersesuaian" untuk mendapatkan maklumat lanjut.

[29] Anggaran jumlah kekurangan modal juga mencerminkan kesan keadaan makroekonomi yang teruk, dan bukan kesan kejutan berkaitan perubatan secara khususnya.